

i dette Tilfælde — jeg tror ikke, at dette er et forkert Udtryk: den velerhvervede Ejendomsret, som Samfundet har haft hidtil ved at kunne lægge Skat paa disse Ejendomme. Men naar man skal til at tale om, hvorvidt en Skat er god, fordi den er gammel eller mindre gammel, vil jeg dog minde det ærede Medlem Hr. Pinholt om, at Hartkornsskatten, som faktisk — eller i alt Fald Princippet Hartkornsskat — blev afskaffet ved Loven af 1903, jo var en gammel Skat, en Skat, der hvilede paa Jorden og var indgaaet i Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, men man tog den Gang ikke, heller ikke fra Venstres Side, Hensyn til denne Omstændighed, man vedtog uden videre en Lov, hvorefter Hartkornsskatten i Løbet af 5-aarige Perioder med en Femtedel i hver Periode skulde bortfalde, og vi stod nu overfor, at den sidste Femtedel skulde bortfalde pr. 1. Januar i Aar. Men i øvrigt er der naturligvis nogen Sandhed i dette, at de gamle Skatter har til en vis Grad vundet Hævd og er gaaet ind i Prisen paa de Gensstande, som Skatten er lagt paa, og det er jo ogsaa af den Grund, det er saa vanskeligt at komme fra de gamle over til nye Skattemetoder. Det ærede Medlem nævnte Eksempler fra sin egen Hjemegn paa, hvor ubilligt det vilde være ikke at have nogen Bygningsskat, og han nævnte, at der et Sted laa en Villa til en meget høj Pris og med et meget betydeligt Jordareal, men dette Jordareal havde ingen videre Værdi, og Følgen vilde blive, at hvis der i den paagældende Kommune ikke var nogen Bygningsbeskatning, vilde en saadan Ejendom blive fuldstændig fritaget for Skat. Jeg er nu ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem har Ret heri. Jeg indrømmer, at man kan tænke sig et Tilfælde, hvor Jordarealet er saa stort, at den paagældende Ejendom vil komme paa den anden Side Grænsen og blive regnet som Landbrugsejendom. Men skulde det vise sig, at noget saadant vilde finde Sted i en Udstrækning, der betød noget, vil man sikkert under Udvalgsarbejdet kunne finde Midler til at forhindre det. Hensigten er jo ikke at skabe en vilkaarlig Grænse mellem Landbrugsejendomme og Ikke-Landbrugsejendomme, og en Ejendom af den omtalte Beskaffenhed er under alle Omstændigheder ikke en Landbrugsejendom, men hører rettelig hjemme blandt Byejeendomme, og følgelig bør en saadan Ejendom, saaledes som Lovforslaget bestemmer, have sin Nedfældning af Ejendomsskylden og vil derfor ikke være stillet saaledes, at den kan undgaa at komme til at svare Afgift til Kommunen.

Andre Talere, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, har udtalt sig paa en noget anden Maade. Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen erklærede sig for en ubetinget Tilhænger af Ejendomsskylden, Bygningsskylden, fordi den er retfærdig og hviler paa et retfærdigere Grundlag, end Jordbeskatningen kan komme til at hvile paa. Se, dette er nu aldeles uomtvisteligt en Misforstaaelse, thi Grundskylden vil ikke komme til at hvile paa noget uretfærdigt Grundlag af den Aarsag, at man ikke ved Vurderingen vil være i Stand til at faa de virkelige Værdier frem; det skal nok vise sig, at i samme Grad som de enkelte Lodsejere faar Interesse i at faa de virkelige Værdier frem ved Ansættelse til Grundskyld, vil disse Værdier ogsaa komme frem; derimod er det indlysende, at naar det kun spiller en yderst ringe Rolle, om Vurderingen bliver foretaget paa en mere eller mindre rigtig Maade, udsætter man sig for, at den ikke bliver rigtig. Lige det omvendte vil blive Tilfældet, naar der ligger en betydelig Interesse til Grund for Vurderingsbestræbelserne. Og saa er der det at sige for Ejendomsskyldens Vedkommende, hvad der ogsaa allerede er fremført af adskillige ærede Talere, sidst af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, at ved Vurderingen til Ejendomsskyld straffer man, hvis man vil bruge dette Udtryk, i ganske særlig Grad den driftige og flittige Mand, medens den, der ikke faar noget ud af sin Ejendom — og dette gælder baade Bygninger og Jord —, kommer til at svare mindre end den flittige Mand. Selv om Ejendomsskyldvurderingen foretages nøjagtig efter Lovens Forudsætninger, kan Ejendomsskylden aldrig komme til at afgive saa godt et Skattegrundlag som Jordværdien.

Flere ærede Talere, ogsaa det ærede Medlem Hr. Pinholt, har peget paa den stærke Stigning af Ejendomsskatterne. Med overordentlig stor Interesse har jeg hørt paa det ærede Medlem Hr. Martin Hansen; jeg synes, at de Udtalelser, han fremsatte, var i enhver Henseende forstandige og gav Udtryk for det virkelige Forhold. Jeg vil da ogsaa meget advare imod at komme ind paa noget i Retning af at fiksere Ejendomsskatterne. Ser man f. Eks. paa Byernes Forhold, maa det dog vist fra alle Sider erkendes, at det netop har været til stor Skade for Bykommunerne, at de paa en vis Maade har haft deres Ejendomsskatter fikseret; med mange Aars Mellemrum har de kunnet forhøje deres Ejendomsskatter, men de har staaet for dem som noget saa